

R Oráte caéli dé-super, et núbes plú- ant jústum.
Repetitur Roráte.

1. Ne i-rascá-ris Dómine, ne ultra memíne-ris in-iqui-tá-tis : ecce cívi-tas Sáncti fácta est desérta : Sí-on desérta fácta est : Jerúsa-lem deso-lá-ta est : dómus sancti-fica-ti-ónis tú-ae et gló-ri-ae tú-ae, ubi lauda-vérunt te pátres nóstri. Rý. Roráte.

2. Peccávimus, et fácti súmus tamquam immúndus nos, et ceci-dimus quasi fó-li-um uni-vérsi : et iniquitátes nóstrae quasi véntus abstu-lé-runt nos : abscondísti fá-ci-em tú-am a nóbis, et alli-sísti nos in mánu in-i-

qui-tá- tis nóstrae. Rý. Roráte.

3. Víde Dómine afflicti-ónem pópu-li tú- i, et mítte quem missú-rus es : emítte Agnum dominatórem térrae, de pétra desérti, ad móntem fí-li-ae Sí- on : ut áuferat ípse júgum captivi-tá- tis nóstrae. Rý. Roráte.

4. Consolámini, consolámini, pópule mé-us : ci-to vé-ni- et sálus tú- a : qua-re moeróre consúme-ris, qui-a in-novávit te dó-lor? Salvábo te, nó-li timére, égo enim sum Dóminus Dé-us tú- us, Sánctus Isra-el, ré-démptor tú-us. Rý. Roráte.